

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอน / กระบวนการดำเนินการสังเคราะห์
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การสังเคราะห์งานวิจัยนี้ ใช้ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก จากมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ โดยสืบค้นข้อมูลจาก Thailand Library Integrated System (Thai LIS) Digital Collection ที่ URL: <http://dcms.thailis.or.th> ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พุทธศักราช 2540 ถึง 2557

ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการสังเคราะห์

กระบวนการวิจัยมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 การนำโปรแกรมการฝึกอบรมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
2 ระยะย่อย

1. การรวบรวมเอกสารงานวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ประชากรได้แก่ เอกสารงานวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าแบบอิสระ และรายงานการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา การดำเนินการวิจัย ที่อยู่ในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (Thai LIS) ที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีการตีพิมพ์การพิมพ์เผยแพร่

1. สืบค้นรายงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ จากฐานข้อมูลของ Thailand Library Integrated System (Thai LIS) Digital Collection หรือ URL: <http://dcms.thailis.or.th/> โดยใช้คำสำคัญสำหรับการสืบค้นว่า “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” “นักเรียนมัธยมศึกษา”

2. คัดเลือกงานวิทยานิพนธ์เฉพาะที่สามารถดาวน์โหลด (Download) ได้วิทยานิพนธ์ฉบับเต็ม ซึ่งต้องประกอบด้วย ปก กิตติกรรมประกาศ บทคัดย่อ คำนำ สารบัญ บทที่ 1 บทที่ 2 บทที่ 3 บทที่ 4 บทที่ 5 บรรณานุกรม และเอกสารอ้างอิง (ถ้ามี)

3. นำงานวิทยานิพนธ์ที่ได้ทั้งหมดมาสร้างตารางรวมแสดงข้อมูลพื้นฐานเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละ ได้แก่ ระดับการศึกษา สาขาที่ทำการศึกษาวิจัย

4. นำงานวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม/หัวเรื่อง มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสร้างตารางแสดงข้อมูลสำคัญ เกี่ยวกับชื่อผู้วิจัยและปี การศึกษา ชื่อเรื่องหรือวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย และอภิปรายผล ของงานวิทยานิพนธ์แต่ละหัวเรื่อง

5. นำข้อมูลใน จำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่

5.1 กลุ่มวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาวัตถุประสงค์และและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

5.2 กลุ่มวิทยานิพนธ์ที่เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักเรียน

5.3 กลุ่มวิทยานิพนธ์ที่ข้อเสนอแนะการศึกษา

6. วิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิทยานิพนธ์แต่ละกลุ่ม และสรุปประเด็นที่ค้นพบตามวัตถุประสงค์ในข้อ 5

7. นำผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผล ให้ ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ร่วมวิพากษ์แล้วนำเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

2. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ สังเคราะห์โดยใช้เทคนิคการแจกแจงนับจำแนกข้อมูลตามกลุ่มและประเภทที่ศึกษาและวิเคราะห์จำนวนค้นคว้าอิสระในแต่ละเรื่อง โดยใช้ค่าสถิติความถี่และร้อยละ

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ สังเคราะห์ผลการวิจัยที่เป็นข้อค้นพบโดยใช้เทคนิคการแจกแจงและวิเคราะห์เนื้อหา โดยทำการสังเคราะห์ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติการเปรียบเทียบ การหาความสัมพันธ์และอิทธิพลของตัวแปร กรณีที่เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ทาการสังเคราะห์เชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้และนวัตกรรมในมิตินั้น ๆ

3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ ในรูปแบบของตารางและการบรรยายประกอบ

ตารางที่ 5 การนำเสนอผลการวิเคราะห์

ชื่อผู้วิจัย	ศศิรัสมิ์ วชิรโชติ
ชื่องานวิจัย	คุณภาพชีวิตของนักเรียนไทยมุสลิมในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม : กรณีศึกษาโรงเรียนมูลนิธิอาชีวะสถาน อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
สถาบัน	สถาบันชาติพัฒนาบริหารศาสตร์
ปีที่พิมพ์	2540
วัตถุประสงค์ ของงานวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาถึงสภาพพื้นฐานทั่วไปของนักเรียนโรงเรียนมูลนิธิอาชีวะสถาน 2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียน 10 ด้าน ตามกฎของเดย์ 3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญบางประการที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักเรียน 4. เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคของการนำหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พุทธศักราช 2535 มาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน
ตัวแปร	<p>ตัวแปรต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ปัจจัยส่วนบุคคล 2. ความพร้อมในการเลี้ยงดู 3. การจัดการหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ ตอนปลาย พุทธศักราช 2535 <p>ตัวแปรตาม</p> <p>คุณภาพชีวิตนักเรียน 10 ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ชีวิตครอบครัว 2. ชีวิตทางสังคม 3. ชีวิตการศึกษา 4. สุขภาพอนามัย 5. เวลาว่างและการพักผ่อนหย่อนใจ 6. ชีวิตความเชื่อและศาสนา 7. การบริการทางด้านสุขภาพ 8. ทรัพย์สิน 9. ตนเอง 10. ท้องถิ่น
เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	แบบสอบถาม
สถิติ	1. สถิติพรรณนา 2. สถิติอนุมาน

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ปลุก พรมรัตน์
ชื่องานวิจัย	คุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัด กาฬสินธุ์
สถาบัน	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปีที่พิมพ์	2545
วัตถุประสงค์ ของงานวิจัย	1. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต จังหวัดกาฬสินธุ์ 2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์
ตัวแปร	ตัวแปรต้น 1. ด้านร่างกาย 2. ด้านวิชาการ 3. ด้านอารมณ์และจิตใจ 4. ด้านสิ่งแวดล้อม ตัวแปรตาม ขนาดของโรงเรียน
เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียน 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่เกิดขึ้นในขณะที่อยู่ในโรงเรียน 4. แบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้นักเรียนมีความสุขและไม่มีความสุขขณะที่ อยู่ในโรงเรียน
สถิติ	1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 3. t-test (One-way- Analysis of Variance)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	สุพจน์ แฉล้มเขตต์
ชื่องานวิจัย	การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ
สถาบัน	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีที่พิมพ์	2546
วัตถุประสงค์ ของงานวิจัย	1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ 2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนองค์ประกอบคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ 3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนองค์ประกอบคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนเขตอำเภอเมืองกับ โรงเรียนที่อยู่นอกเขต อำเภอเมือง ในจังหวัดสมุทรปราการ
ตัวแปร	ตัวแปรต้น 1. ระดับชั้น 2. ความพร้อมในการเลี้ยงดู 3. เขตที่ตั้งของโรงเรียน ตัวแปรตาม คะแนนองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียน
เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	แบบสอบถามวัดคุณภาพชีวิตในโรงเรียน
สถิติ	1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 3. t-test (One-way- Analysis of Variance) โดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe's Product Moment Correlation Coefficient)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	กัญจนพร อ่วมสำอางค์
ชื่องานวิจัย	การศึกษาคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดกองการศึกษา สงเคราะห์ กรมสามัญศึกษา เขตภาคกลาง
สถาบัน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีที่พิมพ์	2547
วัตถุประสงค์ ของงานวิจัย	1. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกองการศึกษา สงเคราะห์ กรมสามัญศึกษา เขตภาคกลาง ด้านร่างกายและสติปัญญา ด้าน จิตใจและอารมณ์ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และด้านปัจจัยที่จำเป็นในการ ดำรงชีวิต ทั้งโดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน 2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกอง การศึกษาสงเคราะห์ กรมสามัญศึกษา เขตภาคกลาง ทั้งโดยรวมและจำแนก เป็นรายด้าน ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ประเภทเด็กด้อยโอกาส และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ตัวแปร	ตัวแปรต้น 1. เพศ 2. ระดับการศึกษา 3. ประเภทเด็กด้อยโอกาส 4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรตาม 1. ด้านร่างกายและสติปัญญา 2. ด้านจิตใจและอารมณ์ 3. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม 4. ด้านปัจจัยที่จำเป็นในการ ดำรงชีวิต
เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	แบบสอบถามวัดคุณภาพชีวิตในโรงเรียน
สถิติ	1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 3. t-test (One-way- Analysis of Variance) โดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe's Product Moment Correlation Coefficient)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	พัชรารักษ์ คนกล้า
ชื่องานวิจัย	คุณภาพชีวิตในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์
สถาบัน	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ปีที่พิมพ์	2547
วัตถุประสงค์ ของงานวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ 2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตในโรงเรียนของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน 3. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน 4. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนที่มีที่พักอาศัยต่างกัน
ตัวแปร	<p>ตัวแปรต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพศ 2. ขนาดของโรงเรียน 3. ที่พักอาศัย <p>ตัวแปรตาม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านกายภาพในโรงเรียน 2. ด้านสังคมในโรงเรียน 3. ด้านจิตวิทยาในโรงเรียน
เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน 2. แบบสอบถามคุณภาพชีวิตในโรงเรียนของนักเรียน
สถิติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 3. F-test (One-way- Analysis of Variance) โดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe's Product Moment Correlation Coefficient)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	กนกวรรณ ทองคำถึง
ชื่องานวิจัย	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถาบัน	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ปีที่พิมพ์	2552
วัตถุประสงค์ ของงานวิจัย	1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานภาพส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมใน โรงเรียนที่คาด ว่ามีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง 2. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง 3. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามปัจจัยด้านสถานภาพส่วนบุคคล 4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียนกับคุณภาพชีวิตใน โรงเรียนของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตัวแปร	ตัวแปรต้น 1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) 1.1 ปัจจัยด้านสถานภาพส่วนบุคคล 1.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมใน โรงเรียน ตัวแปรตาม 2. ความพึงพอใจด้านกายภาพ 2.1 ความพึงพอใจด้านสังคม 2.2 ความพึงพอใจด้านจิตวิทยา
เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	1. แบบสอบถามปัจจัยด้านสถานภาพส่วนบุคคล 2. แบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมใน โรงเรียน 3. แบบสอบถามวัดคุณภาพชีวิตใน โรงเรียน
สถิติ	1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 3. t-test (One-way- Analysis of Variance) โดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe's Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 2 การนำโปรแกรมการฝึกอบรมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มี 2 ระยะย่อย

1. การสร้าง โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

สร้างเครื่องมือในการวิจัยโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมใน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นตอนที่ 2 การสร้างโปรแกรมฝึกอบรม ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้โปรแกรมและขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลแก้ไขและปรับปรุง

1.2 สร้างโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงให้สอดคล้องกับเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL –BREF – THAI) (สกุลศักดิ์ อินหล้า. 2551 : 36)

1.3 นำโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สร้างขึ้นเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาพิจารณา ก่อน แล้วจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงครั้งรูปต่อไป

ตารางที่ 6 ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกอบรม การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

กิจกรรม	ประเด็นพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
กิจกรรมที่ 1 การปฐมนิเทศ	สาระสำคัญ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.75	0.43	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด

กิจกรรม	ประเด็นพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
กิจกรรมที่ 2 รู้จักหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงใน 3 นาที	สาระสำคัญ	3.89	1.20	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.33	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.50	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.33	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.14	0.71	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.11	0.80	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 3 ชุมชนของฉันกับวิถี พอเพียง	สาระสำคัญ	4.67	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.33	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.75	0.42	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.33	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 4 การใช้สติปัญญาในการ ดำเนินชีวิต	สาระสำคัญ	4.67	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.67	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.67	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.75	0.43	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.44	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 5 การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจ พอเพียงในด้านต่าง ๆ	สาระสำคัญ	4.44	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.55	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.55	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.58	0.53	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.44	0.46	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 6 (ต่อ)

กิจกรรม	ประเด็นพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
กิจกรรมที่ 6 บรรยายภาพ เรื่อง หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สาระสำคัญ	4.55	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.33	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.89	0.13	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.50	0.49	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.44	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 7 บทความ เรื่อง ชาวชนไทย กินอยู่อย่างไรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สาระสำคัญ	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.44	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.44	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.50	0.49	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.44	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 8 เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวคิดของพ่อ	สาระสำคัญ	4.78	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.44	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.67	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.75	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.44	0.36	เหมาะสมมากที่สุด
กิจกรรมที่ 9 เศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนของเรา	สาระสำคัญ	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	4.67	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.83	0.29	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.55	0.52	เหมาะสมมากที่สุด

กิจกรรม	ประเด็นพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
กิจกรรมที่ 10 ปัจฉิมนิเทศ	สาระสำคัญ	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	วัตถุประสงค์	4.89	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
	วิธีดำเนินการ	4.67	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
	สื่อและอุปกรณ์	3.44	2.15	เหมาะสมมากที่สุด
	เนื้อหา	4.17	0.71	เหมาะสมมากที่สุด
	การประเมินผล	4.22	0.61	เหมาะสมมากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง มีความเหมาะสมมากที่สุด

1.4 นำโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เสนอประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับสมบูรณ์สำหรับใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

2. แบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน และตอนที่ 2 แบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ที่พัฒนาขึ้นเองจาก แบบวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL –BREF – THAI) (สกุลศักดิ์ อินหล้า. 2551 : 36) จำนวน 47 ข้อ 5 ตัวเลือก

2.1 กำหนดข้อคำถามแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ซึ่งประกอบด้วย ประกอบด้วย เพศ (หญิง, ชาย) 2. สถานภาพของบิดามารดา (อยู่ด้วยกัน, แยกกันอยู่ หย่าร้าง, บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม) และอายุ เป็นแบบสอบถามลักษณะให้เลือกตอบ

2.2 ศึกษาข้อมูลแบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ปรับจากเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL – BREF – THAI) (สกุลศักดิ์ อินหล้า. 2551 : 36)

2.3 จากนั้นนำแบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ปรับขึ้นเสนอประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาพิจารณา และปรับแก้ไข ตามคำแนะนำ

2.4 จากนั้นนำแบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์ตามที่ต้องการวัด ความเหมาะสมของสำนวนภาษา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง รายด้านดังนี้ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์รูปแบบฝึกรูปแบบฝึกรวมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงด้านร่างกาย (Physical Domain) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.93 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์รูปแบบฝึกรวมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงด้านจิตใจ (Psychological Domain) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.93 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์รูปแบบฝึกรวมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคม (Social Domain) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.97 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามกับนิยามศัพท์รูปแบบฝึกรวมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00

2.5 จากนั้นนำแบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๐ จังหวัดปัตตานี ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ เท่ากับ 0.84

2.6 นำแบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ผ่านการทดลองนำไปใช้และหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว เสนอประธานที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับสมบูรณ์ สำหรับใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

สร้างเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. โปรแกรมการฝึกรวมพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง รวม 10 กิจกรรม กิจกรรมละ 60 นาที ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

2. แบบวัดคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านร่างกาย (Physical Domain) คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึกสุขสบายไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึงพลังกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่จำเป็นต้องพึ่งพา ยาต่าง ๆ หรือรักษาทางการแพทย์อื่น ๆ เป็นต้น

2.2 ด้านจิตใจ (Psychological Domain) คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจและความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเศร้า หรือกังวล การรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อต่าง ๆ ของตน ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ถึงความเชื่อด้านวิญญาณ ศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่น ๆ ที่มีผลในทางที่ดีต่อการดำเนินชีวิต มีผลต่อการเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

2.3 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationships) คือ การรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์

2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณเองมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่าง ๆ การคมนาคมสะดวก มีแหล่งประโยชน์ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสารหรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การรับรู้ว่าคุณได้มีกิจกรรมสันทนาการ และมีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

การให้คะแนนแบบวัดคุณภาพด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง 47 ข้อคำถามแบบเลือกตอบ แต่ละข้อเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบ

คุณภาพชีวิตของนักเรียน	ความหมายทางบวก	ความหมายทางลบ
มากที่สุด	5 คะแนน	1 คะแนน
มาก	4 คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	3 คะแนน

น้อย	2 คะแนน	4 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ใช้เกณฑ์การแปลผลในการแบ่งคะแนนคุณภาพชีวิต ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง	คุณภาพชีวิตของนักเรียน
1.00 – 1.49	หมายถึง	นักเรียนมีคุณภาพชีวิตไม่ดีอย่างมาก
1.50 – 2.49	หมายถึง	นักเรียนมีคุณภาพชีวิตไม่ดี
2.50 – 3.49	หมายถึง	นักเรียนมีคุณภาพชีวิตปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง	นักเรียนมีคุณภาพชีวิตดี
4.50 – 5.00	หมายถึง	นักเรียนมีคุณภาพชีวิตดีมาก

2. การทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยใช้รูปแบบฝึกรวมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ผู้วิจัยได้ผลดังต่อไปนี้

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สภาพการของบิดามารดาก่อนเข้ารับการศึกษาและอายุ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล จำนวน 40 คน แสดงดังตารางที่ 7 ตารางที่ 7 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ร้อยละ		ร้อยละ	
1. เพศ				
ชาย	5	25.00	6	30.00
หญิง	15	75.00	14	70.00
รวม	20	100.00	20	100.00

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ร้อยละ		ร้อยละ	
2. สถานภาพของบิดามารดาก่อนเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนราช ประชานุเคราะห์ ๔๒	9	45.00	4	20.00
อยู่ด้วยกัน	5	25.00	9	45.00
แยกกันอยู่ หย่าร้าง	6	30.00	7	35.00
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม				
รวม	20	100.00	20	100.00
3. อายุ				
14 ปี	3	15.00	8	40.00
15 ปี	17	85.00	12	60.00
รวม	20	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 25 สำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30 และสถานภาพของบิดามารดาก่อนเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล บิดาและมารดาของนักเรียนกลุ่มทดลองส่วนใหญ่อยู่ในสถานะยังมีชีวิตอยู่ คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาคือบิดาและมารดาของนักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ในสถานะถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 30 และยังพบว่าบิดาหรือมารดาของนักเรียนกลุ่มทดลองแยกกันอยู่/ หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 25 สำหรับ บิดาและมารดาของนักเรียนกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่อยู่ในสถานะแยกกันอยู่/ หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาคือบิดาและมารดาของนักเรียนกลุ่มควบคุมอยู่ในสถานะถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 35 และยังพบว่าบิดาหรือมารดาของนักเรียนกลุ่มควบคุมยังมีชีวิตอยู่ คิดเป็นร้อยละ 20 นอกจากนี้อายุนักเรียนกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 85 รองลงมามีอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 15 สำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมามีอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 40

2. ผลดำเนินการจัดฝึกอบรม ตาม โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัยได้จัดฝึกอบรมตาม โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ตั้งแต่ วันที่ 5 สิงหาคม 2557 ถึง วันที่ 24 สิงหาคม 2557 โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานและผลการดำเนินงานตาม โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

จากการฝึกอบรมผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้นจากเดิมที่มีพื้นฐานความรู้เฉพาะทฤษฎีแต่เมื่อนำโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนสามารถนำทฤษฎีที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้จัดทำให้กลุ่มทดลองนักเรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้น สามารถยึดหลักการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้

โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล

กิจกรรมที่ 1 การปฐมนิเทศ

วิธีดำเนินการกิจกรรม

กิจกรรมการปฐมนิเทศได้ดำเนินการในวันที่ 5 สิงหาคม 2557 กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ จังหวัดสตูล ซึ่งแจ้งความสำคัญ วัตถุประสงค์ รูปแบบการฝึกอบรมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อให้ นักเรียน ได้ทราบถึงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตาราง วัน เวลา จำนวนครั้ง ระยะเวลาในการฝึกอบรมในครั้งนี้

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำความเข้าใจในเรื่องของการดำเนินการทำกิจกรรมทุกคนรับทราบ วัน เวลา จำนวนครั้งในการดำเนินการฝึกอบรม

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

นักเรียนบางส่วนยังไม่เข้าใจในเรื่องของการฝึกอบรม ผู้วิจัยจึงได้ทำการอธิบายอย่างชัดเจนเพื่อให้ทุกคนมีความเข้าใจตรงกันและดำเนินการทำกิจกรรมอย่างราบรื่น

กิจกรรมที่ 2 รู้จักหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน 3 นาที

วิธีดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมรู้จักหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน 3 นาที ดำเนินการจัดกิจกรรมในวันที่ 6 สิงหาคม 2557 กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งวิธีการดำเนินการทำกิจกรรมนั้น โดยให้นักเรียน คู่สื่อ เรื่อง รู้จักหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน 3 นาทีแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 6 คน 5 กลุ่ม ก่อนที่จะดูนั้น ผู้วิจัยได้อธิบายความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากนั้นก็ดูวิดีโอที่เตรียมไว้ เมื่อสิ้นสุดลงให้นักเรียนสรุปเป็นแผนที่ความคิดของตนเองว่าได้อะไรจากการดูวิดีโอนี้ แล้วให้นักเรียนทุกคนนำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟัง และลงท้ายด้วยสรุปกิจกรรม

ตัวอย่างการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

“ จากกิจกรรม รู้จักหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน 3 นาที ทำให้ได้รู้ถึงความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจเพิ่มมากขึ้น ”

“ ได้รู้จักหลักการปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ”

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

นักเรียนสามารถนำเสนอแผนผังความคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วผสมผสานกับวิดีโอที่ให้ดู ทำให้นักเรียนสามารถอธิบายและนำเสนอได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว และเข้าใจในปรัชญาเพิ่มขึ้นจากเดิมและยังมีบางส่วนที่ผู้วิจัยต้องอธิบายซ้ำเพื่อให้มองเห็นภาพให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

นักเรียนบางคน ผู้วิจัยจำเป็นต้องอธิบายซ้ำ เนื่องจากไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อเข้าใจแล้วนักเรียนก็ลงมือนำเสนอหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรูปของแผนผังความคิด

กิจกรรมที่ 3 ชุมชนของฉันกับวิถีพอเพียง

วิธีดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมชุมชนของฉันกับวิถีพอเพียง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบายหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนสามารถอธิบายหลักการปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้และนักเรียนสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ ซึ่งกิจกรรมนี้ให้

นักเรียนแต่ละคนวาดภาพเกี่ยวกับ ชุมชนของฉันกับวิถีพอเพียง ในจินตนาการของตนเองพร้อมอธิบายตามภาพประกอบและนำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟัง สิ้นสุดด้วยการสรุปกิจกรรม

ตัวอย่างการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

“ จากกิจกรรมนี้สามารถนำไปใช้ในชุมชนของตนเองได้ ว่าจะดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไรบ้าง ”

“ ทำให้เกิดความสามัคคีขึ้นในชุมชนของเรา เพราะเราดำเนินตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ”

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

กิจกรรมนี้นักเรียนได้ลงมือวาดภาพตามจินตนาการ นักเรียนได้ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม บางคนเงินอายุเวลานำเสนอ บางคนใช้เวลานานมากกว่าที่กำหนด นักเรียนสามารถอธิบายภาพในจินตนาการของตนเองในการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ปัญหาที่พบในกิจกรรมนี้ นักเรียนบางคนใช้เวลาเกินกำหนด บางคนไม่สามารถประยุกต์เอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาวาดภาพประกอบตามจินตนาการได้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องนำภาพตัวอย่างเศรษฐกิจพอเพียงให้ดูเป็นแนวทาง

กิจกรรมที่ 4 การใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

วิธีดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในวันที่ 9 สิงหาคม 2557 มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนสามารถรู้และเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน เรื่อง การใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิตนักเรียนสามารถนำความรู้ เรื่อง การใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิตไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและชุมชนและทำให้นักเรียนมีการใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 – 6 คน กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียน ศึกษาใบงาน เรื่อง การใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิตและระดมสมองวิเคราะห์เหตุการณ์เมื่ออ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนตอบคำถาม 2 ข้อ เมื่อตอบคำถามเสร็จแล้วให้นักเรียนออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเองว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทความนี้และเราสามารถนำมาประยุกต์ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิตอย่างไร ลงท้ายด้วยสรุปกิจกรรม

ตัวอย่างการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

“ ทำให้รู้ว่าเมื่อเกิดปัญหา ต้องตั้งสติ ก่อนแก้ไขปัญหา ”

“ ต้องตั้งสติ ก่อนสตาร์ท ”

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและนำเสนอตามแนวคิดของตนเองโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

นักเรียนบางคนทักษะการอ่านยังมีปัญหา ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนทุกคนอ่าน ผู้ที่ทักษะการอ่านยังมีปัญหาก็คจะสามารถฟังเพื่อน ๆ อ่านแล้วไปตอบคำถามในบทความได้

กิจกรรมที่ 5 การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ

วิธีดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมนี้ได้ดำเนินกิจกรรมในวันที่ 19 สิงหาคม 2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบายหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ ได้ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนดำเนินชีวิตให้อยู่อย่างพอเพียง พอประมาณ มีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี มีความรู้ คุณธรรมทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนลองคิด พิจารณาว่า แนวทางในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างไรและมีความสำคัญอย่างไรต่อตนเอง ชุมชนและประเทศ โดยให้นักเรียนศึกษาใบงาน เรื่อง การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ ช่วยกันคิดภายในกลุ่ม และนำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟังแล้วสรุปกิจกรรม

ตัวอย่างการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

“ สามารถนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ ”

“ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้ง ร่างกาย จิตใจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ”

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

นักเรียนช่วยกันคิด วิเคราะห์ ว่าตนเองแต่ละด้านนั้นมีความสำคัญอย่างไรต่อตนเอง ชุมชนและประเทศ สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

นักเรียนยังมองไม่เห็นว่าการปฏิบัติต่อตนเองว่ามีความสำคัญอย่างไรต่อชุมชนและประเทศ ผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างบุคคลสำคัญที่นำเสนอหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ

ดำเนินชีวิตทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและมีความสำคัญต่อตนเอง ชุมชนและประเทศอย่างไร

กิจกรรมที่ 6 บรรยายภาพ เรื่อง หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วิธีดำเนินกิจกรรม

ดำเนินกิจกรรมวันที่ 20 สิงหาคม 2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบาย หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ ได้ และนักเรียนสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียน บรรยายภาพ โดยผู้วิจัยกำหนดภาพมาให้แล้ว นักเรียนบรรยายภาพในจินตนาการของตนเอง สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมนำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟัง แล้วสรุปกิจกรรม

ตัวอย่างการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

“ รู้จักการวางแผน รู้จักนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ”

“ รู้จักคิด รู้จักวางแผน รู้จักการดำเนินชีวิตว่าควรทำอย่างไร ”

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

นักเรียนมีพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่บ้างแล้ว ทำให้เมื่อเห็นภาพที่ผู้วิจัยกำหนด มา นักเรียนสามารถบรรยายภาพได้โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้องสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอ

กิจกรรมที่ 7 บทความ เรื่อง เยาวชนไทยกินอยู่อย่างไรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วิธีดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมนี้ดำเนินกิจกรรมขึ้นในวันที่ 21 สิงหาคม 2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบายหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ ได้และนักเรียนสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นกิจกรรมที่ ให้นักเรียนอ่านบทความแล้ววิเคราะห์บทความ เยาวชนไทยกินอยู่อย่างไรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและนำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟัง สรุปกิจกรรม

ตัวอย่างการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

“ ทำให้ได้รู้จักการพึ่งตนเอง มีความระมัดระวังและรอบคอบมากขึ้น ”

“ รู้จักการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต ”

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

นักเรียนนำเสนออย่างเป็นขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ครอบคลุมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ทักษะการอ่านของนักเรียนบางคนพบว่ายังมีปัญหา ผู้วิจัยจึงให้ทุกคนอ่านพร้อม ๆ กัน เพื่อให้พร้อม ๆ กัน

กิจกรรมที่ 8 เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวคิดของพ่อ

วิธีดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมนี้จัดขึ้นวันที่ 22 สิงหาคม 2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบาย หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ ได้ และนักเรียนสามารถ ปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนดู วีดีโอ คิด วิเคราะห์ว่าเขาพูดถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์กัน ภายในกลุ่ม โดยนำเสนอในรูปแบบของแผนผังความคิด แล้วนำเสนอให้กลุ่มอื่นฟัง พร้อมสรุปกิจกรรม ตัวอย่างการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

“ ทำให้รู้จักทางสายกลางคืออะไร ควรนำมาใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร ”

“ ได้รู้จักคำว่าพอเพียง พอประมาณ ความมีเหตุผล และสามารถสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ๆ ได้ ”

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

นักเรียนสามารถอธิบายแผนผังความคิดที่ได้วิเคราะห์จากการชมวีดีโอ

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ไม่มี

กิจกรรมที่ 9 เศรษฐกิจพอเพียงใน โรงเรียนของเรา

วิธีดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมนี้จัดขึ้นวันที่ 23 สิงหาคม 2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถรู้และ เข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงใน โรงเรียนของเรา นักเรียนสามารถนำ ความรู้ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงใน โรงเรียนของเราไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและชุมชนเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนออกไปสำรวจว่าภายในโรงเรียนมีการนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในโรงเรียนอะไรบ้าง แล้วนำเสนอเป็นแผนผังความคิด พร้อมนำเสนอและ สรุปกิจกรรม

ตัวอย่างการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

“แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมีประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ ”

“สามารถนำตัวอย่างเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนไปใช้กับชุมชนของตนเองได้ ”

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

โรงเรียนนี้มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการกับการศึกษา ทำให้โรงเรียนมีฐานกิจกรรมหลายฐานที่ให้นักเรียนคนใดสนใจฐานไหนก็สามารถเข้าร่วมเพราะเป็นส่วนหนึ่งของคาบเรียน

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ไม่มี

กิจกรรมที่ 10 ปัจฉิมนิเทศ

วิธีดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมสุดท้ายซึ่งจัดขึ้นในวันที่ 24 สิงหาคม 2557 เป็นวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถทบทวน สรุปและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่มีต่อการเข้ารับการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนสามารถมีความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมนี้ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน แสดงความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรม และแก้ไขปัญหา ร่วมกัน

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น เข้าใจความหมายของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับตนเอง ชุมชนและประเทศชาติ ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ไม่มี

3. การวิเคราะห์คะแนนคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ของกลุ่มทดลอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล

ผลคะแนนคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ของกลุ่มทดลอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลคะแนนคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ของกลุ่มทดลอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล

กลุ่ม ทดลอง (คนที่)	ด้าน ร่างกาย		ด้าน จิตใจ		ด้าน สังคม		ด้าน สิ่งแวดล้อม	
	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest
1	22	24	44	43	41	41	39	44
2	13	23	45	42	43	42	45	42
3	17	18	44	45	44	43	45	45
4	18	18	43	45	43	43	41	44
5	16	17	43	43	42	42	44	46
6	17	18	45	41	41	47	44	45
7	18	20	41	44	42	40	43	45
8	18	21	43	44	42	39	43	45
9	16	19	44	46	42	40	43	45
10	19	22	41	42	43	41	43	44
11	18	18	39	45	44	40	43	46
12	18	19	39	44	42	43	45	46
13	17	17	41	43	43	45	43	44
14	19	17	41	41	43	47	43	44
15	13	15	42	46	46	46	42	43
16	15	17	42	43	43	45	45	45

กลุ่มทดลอง	ด้านร่างกาย		ด้านจิตใจ		ด้านสังคม		ด้านสิ่งแวดล้อม	
	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest
17	16	17	43	43	43	46	44	43
18	16	18	43	45	43	43	43	45
19	19	18	43	41	42	44	43	46
20	16	17	43	41	41	46	43	46
คะแนนเฉลี่ย	17.05	18.65	42.45	43.35	42.50	43.15	43.20	44.65

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนคุณภาพชีวิตรายด้าน ก่อนและหลังการฝึกอบรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ด้านร่างกาย (Physical Domain) ก่อนการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 17.05 คะแนน และหลังการฝึกอบรมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 18.65 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าหลังการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตด้านร่างกายสูงขึ้น

ด้านจิตใจ (Psychological Domain) ก่อนการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 42.45 คะแนน และหลังการฝึกอบรมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 43.35 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าหลังการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตด้านจิตใจสูงขึ้น

ด้านทางสังคม (Social Relationships) ก่อนการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 42.50 คะแนน และหลังการฝึกอบรมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 43.15 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าหลังการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตด้านสังคมสูงขึ้น

ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ก่อนการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 43.20 คะแนน และหลังการฝึกอบรมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 44.65 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าหลังการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมสูงขึ้น

4. การวิเคราะห์คะแนนคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มควบคุม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล

ผลคะแนนคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มควบคุม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลคะแนนคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มควบคุม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๒ จังหวัดสตูล

กลุ่มควบคุม (คนที่)	ด้านร่างกาย		ด้านจิตใจ		ด้านสังคม		ด้านสิ่งแวดล้อม	
	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest
1	16	15	44	43	42	43	43	43
2	17	15	42	42	43	42	43	44
3	17	17	43	44	44	44	42	40
4	18	18	42	40	43	44	43	42
5	16	15	44	39	43	45	43	44
6	15	13	43	45	42	44	46	42
7	16	15	42	43	42	43	42	43
8	16	17	40	43	42	44	41	44
9	14	16	45	39	41	42	40	42
10	19	14	41	42	38	42	41	41

กลุ่ม ควบคุม (คนที่)	ด้านร่างกาย		ด้านจิตใจ		ด้านสังคม		ด้านสิ่งแวดล้อม	
	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest
11	15	17	41	39	41	38	42	41
12	17	16	41	39	41	39	43	45
13	19	14	40	42	44	43	39	43
14	19	14	41	45	41	43	40	44
15	15	16	41	42	44	41	43	46
16	15	16	40	44	45	41	42	43
17	19	17	42	43	41	39	43	40
18	16	18	45	42	42	43	41	42
19	16	17	42	42	45	42	42	42
20	17	15	40	45	44	45	43	39
คะแนนเฉลี่ย	16.65	15.75	41.95	42.15	42.40	42.35	42.25	42.50

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนคุณภาพชีวิตรายด้าน ก่อนและหลังการฝึกอบรมของนักเรียนกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ด้านร่างกาย (Physical Domain) ก่อนการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 16.65 คะแนน และหลังการฝึกอบรมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 15.75 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าหลังการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณภาพชีวิตด้านร่างกายลดลง

ด้านจิตใจ (Psychological Domain) ก่อนการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณภาพชีวิต เท่ากับ 41.95 คะแนน และหลังการฝึกอบรมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 42.15 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าหลังการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณภาพชีวิตด้านจิตใจสูงขึ้น

ด้านสังคม (Social Relationships) ก่อนการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 42.40 คะแนน และหลังการฝึกอบรมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 42.35 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าหลังการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณภาพชีวิตด้านสังคมลดลง

ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ก่อนการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 42.25 คะแนน และหลังการฝึกอบรมมีคะแนนคุณภาพชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 42.50 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าหลังการฝึกอบรมนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมสูงขึ้น

5. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงก่อนได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงก่อนได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติค่า t-test แบบสองกลุ่มอิสระ (Two Independent Samples t-test) แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงก่อนได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			t	Sig. (2-tailed)
	n	$\bar{x}$	S.D.	n	$\bar{x}$	S.D.		
ก่อนได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม	20	145.20	3.679	20	143.25	3.307	1.763	.086*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่าคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงก่อนได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน

6. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงหลังได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงหลังได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติค่า t-test แบบสองกลุ่มอิสระ (Two Independent Samples t-test) แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงหลังได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			t	Sig. (2-tailed)
	n	$\bar{x}$	S.D.	n	$\bar{x}$	S.D.		
หลังได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม	20	149.80	8.011	20	142.75	2.074	3.810	.001**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 11 พบว่าหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตสูงกว่ากลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกอบรม โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงมีคุณภาพชีวิตสูงกว่ากลุ่มควบคุม

7. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนและหลัง ได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยวิธีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนและหลัง ใ้ได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติค่า t-test แบบสองกลุ่ม สัมพันธ์ (Two Paired Samples t-test) แสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนและหลัง ใ้ได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนคุณภาพชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
นักเรียนกลุ่มทดลอง	ก่อนได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม	20	145.20	3.679	-2.351	.030
	หลังได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม	20	149.80	8.011		
นักเรียนกลุ่มควบคุม	ก่อนได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม	20	143.25	3.307	.564	.580*
	หลังได้รับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม	20	142.75	2.074		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่าก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณภาพชีวิตสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

มีคุณภาพชีวิตสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมการ
พัฒนาคุณภาพชีวิต ด้วยวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง